

ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

III обласний фестиваль–конкурс **“НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ”**

III ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС „НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ” (17-19 листопада 2010 року)

ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

17-19 листопада 2010 року

III ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС „НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ”

Беруть участь:

культурно-освітні заклади Одещини:

Арцизького, Березівського, Іванівського, Кодимського, Татарбунарського, Любашівського, Великомихайлівського, м. Теплодара, м. Ізмаїла та м. Одеси;

гості: Волинський краєзнавчий музей, м. Луцьк (представник завідувача етнографічним відділом ГАТАЛЬСЬКА Наталія Григорівна);

заклади освіти м. Одеси:

- ПНПУ ім. К.Д. Ушинського (художньо-графічний факультет, старший викладач кафедри ужиткової творчості та методики художнього навчання ПАНІНА Людмила Володимирівна);
- Одеське театральне-художнє училище (спеціалізація «Художник театального костюма», викладач-методист вищої категорії ЛІАГУНОВА Ганна Вячеславівна);
- Одеська національна академія харчових технологій (викладач кафедри соціології, філософії і права ПОЛЬОВА Світлана Євгенівна);

а також:

• **Одеський філіал грецького фонду культури**

(директор Софроніс ПАРАДІСОПУЛОС);

• **Всеукраїнський центр болгарської культури**

(директор Дмитро ТЕРЗІ);

• Зоя ПАСІЧНА, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, Заслужений майстер народної творчості України, лауреат премії ім. Р. Палецького, член НСКУ;

самодіяльні колективи Одещини:

- Хореографічний ансамбль Одеського філіалу грецького фонду культури «Неотіс», (кер. Раїса Микитівна ТЕРЕПІОРА);
- Народний ансамбль пісні і танцю «Гердан» з Арцизького р-ну (кер. ДЕПІ Олена Іванівна);
- Хореографічний ансамбль «Лале» з Арцизького р-ну (кер. СЛАВОВА Іванна Степанівна);
- Зразковий ансамбль танцю «Фаворит» з Іванівського р-ну (кер. ДЕРЕВЕНКО Людмила Миколаївна);
- Лауреат міжнародних конкурсів Олена ТАРКАНОВСЬКА.

Обласна виставка “Народний костюм: минуле і сучасність” працюватиме з **17 листопада по 5 грудня** 2010 року щодня з 10.00 до 17.00, крім суботи та неділі, за адресою: м. Одеса, вул. Польська, 20, Одеський обласний центр української культури.

Тел. для довідок: 760-19-26

Склад журі

ПАСІЧНА

Зоя Сергіївна,

член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, Заслужений майстер народної творчості України, лауреат премії ім. Р. Палецького 2007 року, член Національної спілки художників України, голова журі

ГОНЧАРОВА

Наталія Савівна,

директор Одеського обласного центру української культури

ШТЕЛЬМАХ

Валентина Сергіївна,

керівник гуртка «Дивосвіт» Професійного судноремонтного ліцею, м. Іллічівськ

КРАВЧЕНКО

Анатолій Григорович,

член Національної спілки художників України

Протокол

засідання журі по визначенню переможців III обласного фестивалю - конкурсу «НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ»

15.11.2010 р.

м. Одеса

Голова журі:

З. С. Пасічна

Члени журі:

Н.С. Гончарова

А. Г. Кравченко

В.С. Штельмах

Секретар:

А.І. Димова

Порядок денний:

1. Перегляд, аналіз та відбір національного одягу, представлених на конкурс.
2. Визначення переможців фестивалю-конкурсу згідно номінацій.

Слухали:

1. Голову журі З. С. Пасічну, яка відмітила велику цінність багатьох костюмів, представлених на конкурс в номінації «З бабусиної скрині» та внесла пропозиції щодо більшого вивчення зразків народного одягу та стану збереження рідкісних екземплярів. Запропонувала в Положення конкурсу внести номінацію «Етнографічна лялька», а також організувати окрему виставку етнографічних ляльок з проведенням майстер-класу за відповідною темою.

2. Кравченка А. Г., який наголосив на важливості подібного фестивалю-конкурсу.

3. Гончарову Н.С., яка відмітила високу цінність старовинних сорочок.

4. Штельмах В.С., яка вказала на недоліки у вишивці сорочок, спідниць, недосконалу композицію деяких сучасних сорочок. Відмітила дотримання традицій народної вишивки старовинних сорочок, костюмів.

Фрагменти обласної виставки-конкурсу
“Народний костюм: минуле і сучасність”

Висновки:**Переможці у номінації “З БАБУСИНОЇ СКРИНІ”:**

1 місце – Сторож Фросина Григорівна, с. Загнітків Кодимського р-ну;

1 місце – Пляченко Аліна Григорівна, смт Великомихайлівка;

2 місце – Герчик Наталія Юріївна, м. Теплодар;

2 місце – Бершадська Марія Федорівна, с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну;

3 місце – Терзі Дмитро Федорович, директор Всеукраїнського центру болгарської культури.

Переможці у номінації “НАЦІОНАЛЬНИЙ КОЛОРИТ В СУЧАСНОМУ ОДЯЗІ”:

1 місце – Герчик Наталія Юріївна, м. Теплодар;

1 місце – Качур Софія Михайлівна, с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну;

2 місце – Паніна Людмила Володимирівна, старший викладач кафедри ужиткової творчості та методики художнього навчання художньо-графічного факультету ПНПУ ім.К.Д.Ушинського;

3 місце – Галанова Лілія Володимирівна, смт Раухівка Березівського р-ну.

Переможці у номінації “СЦЕНІЧНИЙ КОСТЮМ”:

1 місце – Терзі Дмитро Федорович, директор Всеукраїнського центру болгарської культури;

2 місце – Одеський філіал рецького фонду культури;

3 місце – Драганова Агрипина Степанівна, с. Холмське Арцизького р-ну;

3 місце – Делі Олена Іванівна, с. Виноградівка Арцизького р-ну.

Окремо відзначити:

• Польову Світлану Євгенівну, викладача кафедри соціології, філософії і права Одеської Національної академії харчових технологій;

• Лагунову Ганну В'ячеславівну, викладача-методиста вищої категорії Одеського театрально-художнього училища (спеціалізація «Художник театрального костюма»).

1. Нагородити дипломами за активну участь в III обласному фестивалі-конкурсі «НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ» таких майстрів, як:

1. Остра Валентина Миколаївна, Березівський р-н, с. Балайчук;

2. Тимчук Валентина Федорівна, Березівський р-н, с. Червоноармійське;

3. Затинченко Тамара Костянтинівна, м. Ізмаїл (член клубу «Искусница» МБК ім. Т.Г. Шевченка);

4. Недялкова Олександра Іванівна, Татарбунарський р-н, с. Дмитрівка;

5. Шлода Олена Володимирівна, смт Любашівка;

6. Созанська Валентина Миколаївна, м. Кодима;

7. Овчиннікова Олена Олександрівна, м. Одеса;

8. Гуршул Марія Лазарівна, с. Великозименове Великомихайлівського р-ну;

9. Яворська Оксана Ігорівна, смт Великомихайлівка;

10. Златіна Марія Петрівна, смт Іванівка;

11. Юрдик Неля Петрівна, с. Червонознам'янка Іванівського р-ну;

12. Данильчак Вікторія Костянтинівна, с. Шарове Іванівського р-ну;

13. Прогожук Лідія Онуфріївна, смт Радісне Іванівського р-ну.

Представники з Одеського філіалу грецького фонду культури:

14. Явна Христина Іванівна;

15. Гоцуленко Христина Сергіївна;

16. Маланюк Ганна Миколаївна.

Номінація “З БАБУСИНОЇ СКРИНІ”

Автентичний український костюм та чоловічі сорочки з колекції Сторож Фросини Григорівни, (с. Загітків Кодимського р-ну)

Українська весільна сорочка (авт. Пляченко Аліна Григорівна, смт Великомихайлівка)

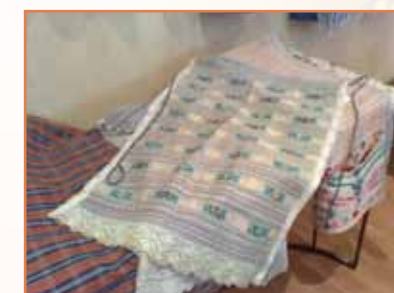
Обрядовий жіночий костюм з колекції Герчик Наталії Юріївни, (м. Теплодар)

Болгарський старовинний жіночий костюм з колекції Терзі Дмитра Федоровича, (директора Всеукраїнського центру болгарської культури, м. Одеса)

Святкова українська камізелька XIX ст. з колекції Бершадської Марії Федорівни, (с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну)

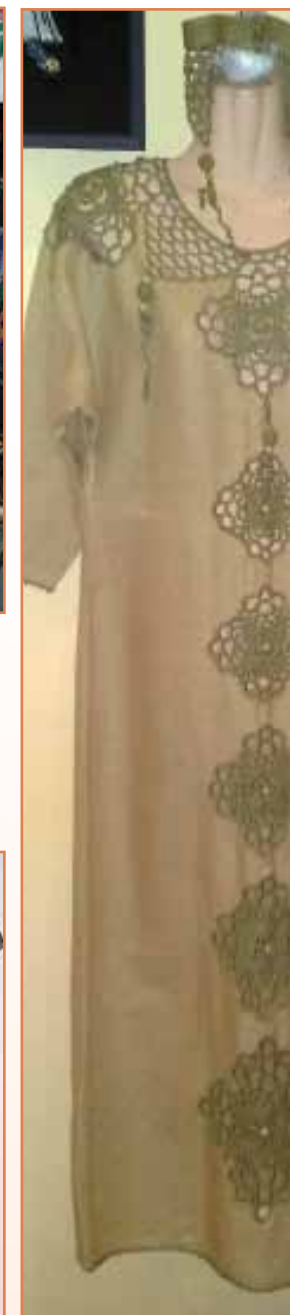
Болгарські старовинні фартухи з фондів Всеукраїнського центру болгарської культури, м. Одеса (директор Терзі Дмитро Федорович)

Номінація “НАЦІОНАЛЬНИЙ КОЛОРИТ В СУЧАСНОМУ ОДЯЗІ”

Святковий жіночий костюм з колекції Герчик Наталії Юріївни, (м. Теплодар)

Українська весільна камізулька (авт. Качур Софія Михайлівна, с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну)

Дипломні роботи студентів художньо-графічного факультету ПНПУ ім.К.Д.Ушинського (кер. Паніна Людмила Володимирівна, старший викладач кафедри ужиткової творчості та методики художнього навчання)

Обрядовий чоловічий костюм з колекції Галанової Лілії Володимирівни, (сmt Раухівка Березівського р-ну)

Номінація “СЦЕНІЧНИЙ КОСТЮМ”

Сценічні костюми з фондів Одеського філіалу грецького фонду культури (директор Софроніс ПАРАДІСОПУЛОС)

Показ-дефіле сценічних костюмів з фондів Всеукраїнського центру болгарської культури (директор Терзі Дмитро Федорович)

Сценічні костюми з фондів Всеукраїнського центру болгарської культури (директор Терзі Дмитро Федорович)

Болгарські сценічні костюми (авт. Делі Олена Іванівна, с. Виноградівка Арцизького р-ну)

Українські, гагаузькі та болгарські сценічні костюми (авт. Драганова Агрипина Степанівна, с. Холмське Арцизького р-ну)

Сценічне народне вбрання

ОДЕСЬКОГО ТЕАТРАЛЬНО-ХУДОЖНЬОГО УЧИЛИЩА

(викладач-методист вищої категорії ЛАГУНОВА Ганна В'ячеславівна, спеціалізація «Художник театального костюма»)

Ляльки у національних костюмах

виконані викладачем кафедри соціології, філософії і права
ПОЛЬОВОЮ Світлоною Євгенівною та студентами ОДЕСЬКОЇ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Національне вбрання

З ПРИВАТНИХ КОЛЕКЦІЙ МАЙСТРІВ ДЕКОРАТИВНО-
ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА ОДЕЩИНИ

Болгарський буденний костюм, ХІХ-ХХ ст., з колекції
Недялкової Олександри Іванівни (с. Дмитрівка Татар-
бунарського р-ну)

Старовинна сукня (1937 р.) з колекції Драганової Агрипи Степанівни, (с. Холмське Арцизького р-ну)

Болгарський жіночий костюм з колекції Делі Олени Іванівни (с. Виноградівка Арцизького р-ну)

Святковий дитячий сучасний костюм з колекції Острої Валентини Миколаївни (с. Балайчук Березівською р-ну)

Українська чоловіча сорочка з колекції Златіної Марії Петрівни (смт Івванівка)

Болгарський дівочий костюм з колекції Данильчак Вікторії Костянтинівни (с. Шарове Іванівського р-ну)

Болгарська сорочка з колекції Юрдик Нелі Петрівни (с. Червонознам'янка Іванівського р-ну)

Святкова українська сорочка, 1936 р., з колекції Бершадської Марії Федорівни (с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну)

Українська сучасна святкова сорочка з колекції Яворської Оксани Ігорівни (смт Великомихайлівка)

“НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ”

Повсякденні українські сорочки, 1920-ті рр. з колекції Шлоди Олени Володимирівни (сmt Любашівка)

Сучасна подільська святкова блуза з колекції Созанської Валентини Миколаївни (м. Кодима)

Сучасний український сценічний костюм з колекції Шлоди Олени Володимирівни (сmt Любашівка)

Урочистості з нагородження переможців фестивалю-конкурсу

Звучить пісня «Моя Україна», у виконанні Олени Таркановської, Лауреата Міжнародних конкурсів. На останньому приспіві виходять учасники, вдягнені в національні костюми.

Ведучий: Затихла мелодія, скінчилася пісня, а навкруги в просторі і часі пливе, наростає, захоплює інша мелодія, яка переливається різнобарв'ям кольорів, магією узорів, оригінальністю крою і натуральністю тканин. Вона ніби з гомону лісів, полів і морів отчої землі, мережана сходом сонця, гаптована сям-вом місяця і зірок, переткана калиною, барвінком і вишневим цвітом. Кожна її ниточка вимочена в Дунаї, в крапельках чистої роси та краплинах людської любові. Вона жива, і дійшла до нас з глибини століть. Ця магічна мелодія закодована в національному вбранні нашого народу.

Ведучий: Так, ми різні зовні, можливо. Але під нею однаковість цих сорочок, свиток, кеатарів, косачок, бессарабських мант, закарпатських гунь, полотнянок, цих вишивок та гаптувань живе одна українська душа. Чи на Волині народилася вона, чи в Причорномор'ї, а чи в Донбасі... Душа, яка по вінця наповнена любов'ю до землі, що стала рідною для молдаван, поляків, бол-

гар, греків, гагаузів. Душа – віддана Україні. І саме зараз, на цю сцену вийшли представники невеличкої частини багатонаціональної Одещини, нехай про їхній народ говорить їхнє національне вбрання.

(Звучить пісня «Квітка-душа», на фоні цієї мелодії проходить показ-дефіле костюмів різних національностей).

Ведучий: Наші далекі предки знали щось дуже глибоке і велике про потаємний зв'язок людини з її Творцем. Вони жили у гармонії з природою, були могутніми у своїй владі над світом і над власною долею. Ніщо в їх побуті не творилося лише задля прагматичної доцільності. Кожна річ повинна була мати ще й вище призначення, закладене у певному символі. І якщо говорити про вишиття на українському одязі, про орнаментальну символіку, специфіку крою, то усі разом вони творили своєрідний енергетичний “панцир” для тіла і душі, для землі, на якій жили і працювали, для всього сущого.

Саме ці знання із великої скарбниці предків, забуті чи занедбані в похіді віків, стали предметом досліджень колективу творчих працівників ООЦУК. І вже є зримі результати – сьогоднішнє наше свято. Це тільки

маленька часточка народного надбання. А скільки таких перлин ще й досі лежать у бабусиних скринях, загубившись у просторі й часі, знаходяться в запасниках музеїв, або просто пиляться десь в купі мотлоху на горищах старих будинків. Віднайти їх, вивчити, описати, зберегти для нащадків – взяв собі за мету Обласний центр української культури. І вже втретє проводить з цією метою фестиваль-конкурс «Народний костюм: минуле і сучасність».

Ведучий: Творчий колектив ООЦУК, народні майстри, приватні колекціонери, працівники музеїв попрацювали на славу! І ось вона ця святкова мить: підведення підсумків конкурсу. Над оцінюванням трудилися члени журі:

Пасічна Зоя Сергіївна, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, Заслужений майстер народної творчості України, лауреат премії ім. Р. Палецького 2007 року, художник, член Національної спілки художників України, *голова журі*;

Гончарова Наталія Савівна, директор Одеського обласного центру української культури;

Штельмах Валентина Сергіївна, керівник гуртка «Дивосвіт» Професійного судноремонтного ліцею, м. Іллічівськ;

Кравченко Анатолій Григорович, художник, член Національної спілки художників України, м. Одеса.

Ведучий: Конкурс проходив у трьох номінаціях:

«З бабусиної скрині»

«Національний колорит в сучасному одязі»

«Сценічний костюм»

Ведучий: Заслужені нагороди знайшли своїх власників (звучать фанфари),

Ведучий: Для підведення підсумків та вручення нагород запрошуємо на сцену голову журі Пасічну Зою Сергіївну.

Переможці у номінації “З бабусиної скрині”:

3 місце – Терзі Дмитро Федорович, директор Всеукраїнського центру болгарської культури;

2 місце – Герчик Наталія Юріївна, м. Теплодар;

2 місце – Бершадська Марія Федорівна, с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну;

1 місце – Сторож Фросина Григорівна, с. Загнітків Кодимського р-ну;

1 місце – Пляченко Аліна Григорівна, смт Великомихайлівка.

Переможці у номінації “Національний колорит в сучасному одязі”:

3 місце – Галанова Лілія Володимирівна, смт Раухівка Березівського р-ну;

2 місце – Паніна Людмила Володимирівна, старший викладач кафедри ужиткової творчості та методики художнього навчання художньо-графічного факультету ПНПУ ім. К.Д. Ушинського;

1 місце – Герчик Наталія Юріївна, м. Теплодар;

1 місце – Качур Софія Михайлівна, с. Поліно-Осипенкове Великомихайлівського р-ну.

Переможці у номінації “Сценічний костюм”:

3 місце – Драганова Агрипина Степанівна, с. Холмське Арцизького р-ну;

3 місце – Делі Олена Іванівна, с. Виноградівка Арцизького р-ну;

2 місце – Одеський філіал грецького фонду культури;

1 місце – Терзі Дмитро Федорович, директор Всеукраїнського центру болгарської культури.

“НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ”

Окремо відзначити:

Польову Світлану Євгенівну, викладача кафедри соціології, філософії і права Одеської Національної академії харчових технологій;

Лагунову Ганну В'ячеславівну, викладача-методиста вищої категорії Одеського театрально-художнього училища (спеціалізація «Художник театрального костюма»).

Ведучий: А зараз слово нашим творчим колективам, які через сценічні костюми доносять до нас, глядачів, образ, душу, історію того народу, який представляють. І першими на цю сцену запрошуються представники Одеського філіалу грецького фонду культури хореографічний ансамбль «Неотіс», керівник Раїса Микитівна Терепора)

(танець «Попури» у виконанні ансамблю «Неотіс»)

Ведучий: На сцені були представники грецького народу – одного з найдавніших етносів, що мешкав на території сучасних українських земель. Пам'ятаєте, ще до нашої ери: Ольвія, Тіра, Феодосія, Пантікапей, Херсонес... Звичайно всі вони були знищені натиском гунів. А греки масово переселялись на землі Одещини вже в часи нашої історії, коли їхню землю, релігію та культуру нищила Османська імперія. Тут вони знайшли прихисток і змогли зберегти свою етнічну культуру, а сьогодні ми в сценічних костюмах змогли побачити особливості національного вбрання, а в танці відчувати характер народу.

Воно – досконало вишукане і коштовно-прекрасне, невтомно шите з покоління в покоління, турботливо збережене із роду в рід.

(Ведуча іде зі сцени без оголошення назви номера виконується танець народного ансамблю пісні і танцю «Гердан» з Арцизького району.

Вокально – хореографічна композиція «Побачення»)

Ведучий: Вас вітали народний ансамбль пісні і танцю «Гердан» з Арцизького району, (кер. Делі Олена Іванівна) – представники болгарського народу – однієї з найчисленніших національних груп Одещини.

Багато спільного у долі українського і болгарського народів. І хоч часом чорних кольорів у їхньому житті було більше, та вони зберегли протягом століть свою мову, пісні, традиції, звичаї, різнобарв'я тканин і вишивок. Передавали із покоління до покоління культ краси, віру в добро та силу праці. Зуміли зберегти і своє національне вбрання, стиль, крій, орнаментация якого дуже перекликається з українським. На полотні переважають світлі кольори, що являються символом добра і вічної любові до людей, до землі, яка дала їм прилисток.

І знову зустрічайте артистів з Арцизького району. Для вас танцює Хореографічний ансамбль «Лале», кер. Славова Іванна Степанівна.

(Танцювальна композиція «Сидялки» виконує ансамбль «Лале»)

Ведучий: Дивні, чудові, прекрасні, чарівні, надзвичайні... Так люди говорять, коли бачать українські вишиванки, неперевершені витвори душі людської і мистецтва. Тому й не дивно, що стали вони символами України, оберегами нашої долі.

(Пісня «Два кольори» у виконанні Олени Таркановської, Лауреата Міжнародних конкурсів)

Ведучий: Мудрим були наші прабабусі, бабусі, матері. Такі прекрасні обереги творили і часу не шкодували, бо знали, що їхнє шиття не на один день – на все життя. Вміли і пісню вплести в своє вишивання і запальний танок...

Ведучий: Сьогодні на нашому святі є представники юного покоління – люди, які власними руками творять сценічне вбрання в українському стилі. Вони є активними учасниками всіх наших виставок, беруть участь в майстер-класах, вчать самі і навчають нас. Це студенти Одеського театрально-художнього училища і їх керівник Лагунова Ганна В'ячеславівна, викладач-методист вищої категорії (спеціалізація «Худож-

ник театрального костюма»). Про їхню майстерність говорять їхні костюми, які пропонуємо до вашої уваги.

(звучить мелодія, іде показ костюмів ОТХУ)

(на останній хвилині одягнені в українські національні костюми учасники попереднього дефіле виносять на сцену 8 манекенів з костюмами з Волині)

Ведучий: До вашої уваги представлено автентичне українське вбрання характерне для Полісся, яке нам гостинно представили наші гості з Волині. Вражає колорит, білизна і чистота, можливо,

навіть дівоча цнота цих костюмів. Ми щиро вдячні нашим гостям і передаємо їм свою вдячність. Запрошую на сцену завідувачу етнографічним відділом Волинського краєзнавчого музею Гатальську Наталію Григорівну та старшого наукового співробітника відділу етнографії Волинського краєзнавчого музею Мірошніченко-Гусак Людмилу Андріївну.

(вручаються дипломи)

Ведучий: Українське народне вбрання. Воно увібрало в собі теплоту сонця і запах трави, шум гаїв і голубинь небес, всю розкіш землі і смуток чарівної пісні. Нині ми сприймаємо мову національного одягу здебільшого як сукупність візерунків, гру кольорів, майстерність вишивальниць. А він, між тим, народився не тільки, як витвір мистецтва, а й як наш оберіг. Бо закодований був одвічними життєдайними знаками сонця, землі і води. І захищає він, і сили додає, й кохання береже...

(Звучить пісня «Духмяна ніч» у виконанні Олени Таркановської, Лауреата Міжнародних конкурсів, показ українських костюмів)

Ведучий: Обереги долі, народне вбрання – це закодований запис Всесвіту. Цей всесвіт, на щастя, уже починає свідомо озиватися в сучасних людях. Заклики одягати вишиванки, щоб дотримуватися традицій батьків, можливо, не для всіх звучать переконливо. А от після таких зу-

“НАРОДНИЙ КОСТЮМ: МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ”

стрічей починаєш усвідомлювати, що український вишиваний костюм – це не лише раритетна річ, він має в собі неймовірну магічну силу: колись у такому одязі українська жінка почувалася, як королева: вона була захищена, щаслива і здорова. Хочеться, щоб оця гармонія і щастя, оця висока доцільність повернулися до нас. І тоді ми знову станемо мудrimi дітьми своєї землі, а головне – господарями власної долі.

Я вірю, що ми і наші діти ніколи не перервемо золоту нитку життя, якою вишивали наші матері і бабусі свою долю на наших українських сорочках. І світ ще довго буде «німіти в захваті» і від вишиванок і модельного вбрання в українському стилі.

(Звучить пісня «Одна калина» у виконанні Олени Таркановської, Лауреата Міжнародних конкурсів)

A painting of a woman with blonde hair, wearing a vibrant red dress with a yellow and orange patterned skirt. She is holding a large, colorful bouquet of flowers. The background is a soft, painterly landscape with green grass and a blue sky.

Ідея та розробка проекту:
Н.С. Гончарова

Матеріали підготували:
В. Г. Вітос

Редактор:
В. Г. Вітос

Фото:
Ю.М. Федорчук
С.П. Начвінов
А.І. Димова